

неправильный индекс отделения почты, в которой её можно получить.

Социализация. Идёт коллективный поиск разрешения проблемы. На этом этапе активно используются Интернет-ресурсы. *Например, студенты ищут в Интернете адреса и телефоны ближайших отделений почты и звонят по телефонам, чтобы найти нужное отделение.*

Обсуждение. *Например, студенты находят нужное почтовое отделение, выясняют адрес, время работы и обсуждают, когда и как им удобней туда добраться.*

Афиширование. Один из членов группы (оратор) представляет работу, созданную в сотрудничестве. *Например, рассказывает членам других групп о том исследовании, которое они провели и советует с ними.*

Рефлексия. Учащиеся рассказывают о своих чувствах, которые у них возникли во время решения задачи. Могут рассказать о том, чему они сегодня научились, что нового открыли для себя, в себе и в товарищах.

Подведение итогов преподавателем, который постоянно управляет ходом занятия с целью получения иностранными студентами новых знаний.

Информатизация и компьютеризация современного образования требует от преподавателя неродного языка умения ориентироваться в большом количестве специализированных образовательных ресурсов, которые включают в себя разнообразные учебно-методические материалы. И задача преподавателя – опираясь на существующие Интернет-ресурсы и основные принципы педагогики сотрудничества, эффективно построить процесс обучения иностранных студентов и, тем самым, обеспечить приобретение ими требуемых знаний, умений и навыков.

Список использованных источников

1. Лишневская Т.В. Интенсификация обучения НСР: использование Интернетресурсов в самостоятельной работе студентов. – Одесса, 2012. – С.358-359. 2. Юдинцева М. С. Приемы интенсификации занятий по РКИ в условиях современного учебного процесса – Самара: ООО «Издательство АСГАРД», 2016. – С. 300-303.

**В. В. Семенець, В. А. Павлиш, І. Ш. Невлюдов,
Д.В. Федасюк, О. І. Филипенко**

ВПРОВАДЖЕННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ ЕКСПЕРИМЕНТУ ЩОДО ОРГАНІЗАЦІЇ ІНТЕГРОВАНОГО ІНКЛЮЗИВНОГО НАВЧАННЯ ОСІБ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНІМИ ПОТРЕБАМИ

Проблема забезпечення прав кожної людини на можливість новітню реалізувати свій потенціал, приносити користь суспільству і стати повноцінним його членом набуває для України особливо актуального значення внаслідок погіршення екологічного та соціально-політичного стану. Тому назріла необхідність на державному рівні створення програм із залучення осіб з інвалідністю до всіх сфер життя українського суспільства та створення умов доступності для них закладів охорони здоров'я, зайнятості, освіти та ін. Адже освіта є важливим чинником соціальної інтеграції та автономії всіх людей, в тому числі і людей з інвалідністю. Вона охоплює всі періоди життя людини і повинна включати нові концептуальні підходи і завдання, як держави в цілому, так і закладів професійно-технічної, фахової передвищої та вищої освіти допомогти таким громадянам якомога швидше стати невід'ємною частиною суспільства, інтегруватися у його повсякдення життя, знайти професійне застосування відповідно своїм можливостям.

Складності реалізації інтегрованого інклюзивного навчання особливо гостро проявляються в умовах професійно-технічної та фахової передвищої освіти, де від

учня/студента з особливими освітніми потребами (ООП) окрім теоретичних знань вимагається наявність добре розвинутих практичних навичок та вмінь, здатності орієнтуватися в сучасному високотехнологічному, а часом й інтелектуальному виробництві, існує постійна потреба в реальній роботі з обладнанням, що фактично унеможливає рівність доступу до професійної (професійно-технічної) освіти особам з ООП.

Незважаючи на вагоме законодавче опрацювання питання надання освітніх послуг в Україні на рівні початкової та середньої освіти, у вищезазначених законах та підзаконних актах не визначено шляхи впровадження існуючих правових документів у сфері інклюзивної освітньої політики закладів професійно-технічної освіти, фахової передвищої та вищої освіти. Помітний певний дисбаланс нормативного, методичного і технічного забезпечення інклюзивного навчання – більшість нормативно-правових актів присвячено забезпеченню інклюзивної освіти в загальноосвітніх навчальних закладах і системі середньої освіти. Натомість інклюзивна освіта у закладах професійно-технічної, фахової передвищої та вищої освіти регламентована лише фрагментарно, значно відстає її методичне та технічне забезпечення [1]. А це, у свою чергу, вимагає розробки методичного забезпечення та впровадження освітніх систем, які б гарантували рівність можливостей всієї молоді на доступ до освіти. Тому актуальною потребою сьогодення є обґрунтування шляхів імплементації інклюзивної освітньої політики у закладах професійно-технічної, фахової передвищої та вищої освіти.

В Україні впровадження інтегрованого інклюзивного навчання у професійно-технічній, фаховій передвищій та вищій освіті до теперішнього часу носило скоріше точковий характер. Мало які заклади освіти мають багаторічну практику надання гарантованих послуг широкому колу студентів різних нозологічних груп. Серед закладів, що мають таку практику, слід відзначити Харківський національний університет радіоелектроніки (ХНУРЕ), який у 2008-2011 рр. входив до мережі з 9 закладів вищої освіти, які приймали участь в експерименті щодо організації інтегрованого навчання осіб з особливими освітніми потребами у вищих навчальних закладах III-IV рівнів акредитації незалежно від форм власності та підпорядкування [2, 3]. Результатом експерименту, стало те, що в закладах освіти та їх партнерах створено умови для здобуття освіти особами з ООП з урахуванням їх індивідуальних потреб, можливостей, здібностей та інтересів, забезпечено виявлення та усунення факторів, що перешкоджають реалізації прав і задоволенню потреб таких осіб у сфері освіти.

Незважаючи на те, що експеримент успішно завершився, науковці ХНУРЕ, НУ «Львівська політехніка», УкрНДПротезування продовжують роботу в даному напрямку враховуючи те, що система освіти, насамперед, є динамічним утворенням, що перебуває у постійному взаємозв'язку й розвитку та характеризується наскрізним оновленням не лише змісту, але й структурних компонентів.

Завдяки результатам експерименту авторами було сформоване високотехнологічне інформаційне середовище, яке дало змогу розширити різноманітність форм одержання знань і умінь, необхідних для ефективної та безпроблемної адаптації до професійної та соціальної діяльності осіб з ООП, а також надати їм доступ до навчально-методичних та інших інформаційних матеріалів, електронного архіву наукових публікацій у зручний для них час, реалізувати можливість самоконтролю знань.

Досягнення поставленої мети було вирішено авторами за рахунок розвитку теорії організації інтегрованого інклюзивного навчання осіб з ООП у закладах освіти, яка ґрунтується на поєднанні методів удосконалення освітньої, наукової, навчально-виробничої складових навчання та реабілітаційних заходів шляхом створення у закладах освіти центрів супроводу таких осіб та підготовки кадрів за міжнародними стандартами, що дозволило суттєво підвищити рівень навчально-виробничого процесу та ефективність підготовки осіб з ООП (рис. 1).

Рис. 1. Концепція створення безбар'єрного освітнього середовища для інтегрованого навчання

Враховуючі даний перелік заходів, а також необхідність створення для осіб з ООП безбар'єрного освітнього середовища, що прописано у новій «Концепції Державної цільової програми розвитку професійно-технічної освіти», важливими засобами реалізації побудови даної моделі авторами визначено: 1) нормативно-правове та організаційне забезпечення інтегрованого інклюзивного навчання; 2) створення та ефективна робота інклюзивно-ресурсних та спеціальних навчально-реабілітаційних центрів різних рівнів; 3) система підготовки фахівців та підвищення кваліфікації педагогічного та викладацького складу з реабілітації та соціального супроводу осіб з ООП; 4) система психолого-педагогічного супроводу і підтримки учнів з ООП та інвалідністю [4]; 5) впровадження віртуального навчального середовища освіти як ресурсу формування системи інклюзивних освітніх послуг [5]; 6) розвиток та впровадження інформаційно-комунікаційних технологій, наукових розробок, новітніх технологій навчання та виробництва як ресурсу формування системи надання інклюзивних освітніх послуг [6, 7]; 7) створення та модернізація існуючої лабораторної бази, програмних та технічних засобів навчання [8, 9].

Запропонована система заходів забезпечить умови для якісної освітньої діяльності, рівний доступ до освіти без дискримінації за будь-якими ознаками, у тому числі за ознакою інвалідності, створення та подальший розвиток інклюзивного освітнього середовища, виконання умов універсального дизайну та розумного пристосування, що відрізняється науковим характером інклюзивного навчання, цілісністю і наступністю системи освіти та інтеграцію з ринком праці, сформувала систему підготовки фахівців для роботи з особами з особливими освітніми потребами на всіх рівнях освіти.

Список використаних джерел

1. Myshchak I. M. Правове забезпечення запровадження інклюзивної освіти в Україні // *Scientific Papers of the Legislation Institute of the Verkhovna Rada of Ukraine*. – 2014. – №. 5. – С. 37-43.
2. Семенець В. В. Дослідження і аналіз дидактичної політики університету при підготовці фахівців з інформаційних технологій / В.В. Семенець, В.М. Левикін, В.І. Саєнко // *АСУ і прибори автоматизації*. – 2018. – № 175. – С. 4–14.
3. Семенець В. В., Аврунин А. Г., Носова Т.Г., Носова Я.В. / Про-

блеми інклюзивного обучения // Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. № 1143. Серія «Соціальні комунікації». Вип. 6. - 2014. – с. 23 – 27. 4. Пристрій для експрес-оцінки стану біологічного об'єкта : пат. на винахід 70099 Україна / Семенець В.В., Подпруджников П.М., Левенець О.С.; ХНУРЕ. – 2012. 5. Федасюк Д.В. Інтеграція Віртуального Навчального середовища Львівської політехніки з інтерактивними технологіями проведення занять / Д.В. Федасюк, Т.В. Чайківський, Л.Д. Озірковський // Інноваційні комп'ютерні технології у вищій школі : матеріали 3-ої Науково-практичної конференції, 8–12 жовтня 2011 року, Львів / Національний університет «Львівська політехніка». – Львів : Видавництво Львівської політехніки, 2011. – С.18–21. 6. Побудова системи внутрішнього забезпечення якості освітньої діяльності та якості вищої освіти в Національному університеті «Львівська політехніка» / Ю. Бобало, В. Павлиш, О. Лозинський, А. Загородній, О. Давидчак, Д. Федасюк, Л. Пилипенко // Управління якістю в освіті та промисловості: досвід, проблеми та перспективи : тези доповідей III Міжнародної науково-практичної конференції пам'яті професора Петра Столярчука, Львів, 11–12 травня 2017 року. – Львів : Видавництво Львівської політехніки, 2017. – С. 16–18. 7. Невлюдов І. Ш. Основи виробництва електронних апаратів: Підручник. – Харків: Компанія СМІТ, 2005.– 592 с. 8. Семенець В. В., Аврунин О.Г., Крук О.Я., Носова Т.В. Технические аспекты разработки виртуальных лабораторных работ по техническим дисциплинам // Открытое образование. 2008. №3. – С. 11–17. 9. Filipenko, O., Sychova, O., & Ponomaryova, G. (2016, October). Determining of the photonic-crystal fibers mode field size at his near field image. In 2016 Third International Scientific-Practical Conference Problems of Infocommunications Science and Technology (PIC S&T) (pp. 81-83).

О. М. Астан'єва, О. І. Наскевич, Ю. Я. Федуленкова

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ

Національна стратегія розвитку освіти в Україні на період до 2021 року, закоп «Про вищу освіту» вимагають інтегрування національної системи освіти у європейський та світовий освітній простір [1,2].

Найбільш важливим є покращання ефективності навчання за рахунок використання сучасних інноваційних технологій, а також інтернаціоналізації освіти [3–5].

В наш час важливим є питання модернізації вищої освіти в умовах глобальної інформатизації суспільства. Особлива увага приділялась використанню ІТ-технологій в сучасному педагогічному процесі.

Інтернаціоналізація вищої освіти включає в себе проведення міжнародних тематичних конференцій, тренінгів, обмін досвідом, обговорення проблемних питань та пошук шляхів їх вирішення; проведення міжнародних комплексних іспитів. Ці заходи вирішуються завдяки прямому контактуванню спеціалістів. Треба зазначити що в умовах сучасного суспільства спілкування поліпшується при впровадженні online технологій та форм інтерактивних комунікацій. Наприклад, однією з форм online навчання та спілкування є тьюторство [3].

Питання тьюторства обговорювались на багаточисленних on-line лекціях.

Тьютори допомагають студентам вивчати матеріал на індивідуальних курсах, при цьому особливу увагу приділяють: а) досвіду навчання з окремого предмета або з декілька предметів; б) розподілу часу з метою раціоналізації використання часу студентів; в) методам управління стресом, тобто використовують досвід «подолання» стресової ситуації; г) ефективного читання – падають досвід вибіркового читання необхідної літератури, не витратити часу на читання другорядної літератури; д) досвіду стенографування – навчають основам швидкопису під час отримання великого масиву інформації; е) написанню тестів – за короткий проміжок часу надають досвіду вірного ставлення до запитань та логічному мисленню під час тестування; ж) розумінню, як виконувати самостійну роботу студентів (Syllabus) за допомогою різних навчальних платформ в Інтернеті.

Доведено, що студенти вчать в групах краще, ніж поодинокі, тому що існує велика імовірність зникнення мотивації до навчання коли вони на самоті (студенти